

നദീജന കലീനിന

മാലമാടിയിലേക്ക്

S. D.

no! 2726

നദേഷ്ഠ കലീനിന

മാലമാസിയിലേക്ക്

റാജുഗ പബ്ലിഷേഴ്സ്

മോസ്കോ

ലാഭനാശ്വകം
ഹിതസ്

തിരുവനന്തപുരം

സാഷയും അലോഷയും

സാഷയും അലോഷയും സഹോദരന്മാരാണ്. പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ നാലാം നിലയിലാണ് അവർ താമസിച്ചിരുന്നത്. കുട്ടികൾ കറച്ചു വലുതായപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു:

“ഇവരെ ബാലവാടിയിൽ ചേർക്കാൻ സമയമായി.”

“ബാലവാടി! ഞങ്ങൾക്ക് ബാലവാടിയിൽ പോകണം!” സാഷ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“ഏതു ബാലവാടി? അവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?” അലോഷ ചോദിച്ചു.

“അതൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ മനസ്സിലാവും. തിരിച്ചുവന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരണം,” അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ ധാരാളം കൂട്ടുകാരെ കിട്ടും. അവരോടൊപ്പം കളിക്കാനും നടക്കാൻ പോകാനും നല്ല രസമായിരിക്കും,” അമ്മ പറഞ്ഞു.

ബാലവാടിയിലെ ആദ്യദിവസം

അമ്മ കുട്ടികളെ ബാലവാടിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അല്പോഷ്ണ പേടിണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അമ്മയുടെ കൈ പിടിച്ചു വലിക്കുകയും “വീട്ടിൽ പോകാം!” എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സാഷ്ണ“ ഒരു കൂസലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ മുറത്തു കളിക്കുന്ന കുട്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. മുടി രണ്ടായി പിന്നിയിട്ട ഒരു ചെറിയ ബാലിക അവരുടെ അടുത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ വേര ഇവാനൊവ്നയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരാം..”

ഏറ്റവും ചെറിയ കുട്ടികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന വേര ഇവാനൊവ്ന അവിടെ എത്തി. അമ്മയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തശേഷം സാഷ്നയേയും അല്പോഷ്നയേയും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞു:

“നിങ്ങളിൽ ആരാണു സാഷ്? ആരാണു അല്പോഷ്? ഞാൻ തന്നത്താൻ കണ്ടുപിടിക്കാമോയെന്നു ഒന്നു നോക്കട്ടെ. യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ

• മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന നീയാണ് അല്യോഷ, അല്ലേ? അമ്മയുടെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചുനിൽക്കുന്നത് സാഷയായിരിക്കും..''

സാഷ അതു കേട്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

''അല്യോഷയാണ് ഒളിച്ചുനിൽക്കുന്നത്..''

''ഓഹോ, ഒളിച്ചുകളിക്കുന്നത് അല്യോഷയാണ്, അല്ലേ! പക്ഷേ ആ പരവതാനിയിൽ എത്ര കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ? അലമാരിക്കെത്തു് ബോട്ടുണ്ടാക്കാനുള്ള കട്ടകളുമിരിപ്പുണ്ട്..''

വേര ഇവാനൊവ്നയുടെ മുഖഭാവവും ശബ്ദവും വാത്സല്യം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അവർ ഒരു കൈകൊണ്ട് സാഷയുടെ തലയിലും മറേറ കൈകൊണ്ട് അല്യോഷയുടെ തലയിലും തഴുകി.

''നിങ്ങൾ വന്ന് കോട്ടം തൊപ്പിയും ഊരിവയ്ക്കൂ. ഇത് സാഷയുടെ അലമാരിയാണ്. ഇത് അല്യോഷയുടേതു്. കോട്ടുരി കൊളുത്തിൽ തൂക്കണം.. തൊപ്പി തട്ടിൽ വയ്ക്കണം. ബൂട്ടുകൾ അടിയിൽ വയ്ക്കണം. കട്ടികളെല്ലാവരും മറങ്ങിനെയൊണ് ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങളുടെ അലമാരിയുടെ വാതിലിൽ ഓരോ പടങ്ങൾ ഒട്ടിച്ചുവയ്ക്കാം. അപ്പോൾ ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ അലമാരി കൃതാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും..''

ഏതാനും കട്ടികൾ ഓടിപ്പോയി കുറച്ചു പശയും രണ്ടു ചിത്രങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു. ഒന്ന് ഒരു വിമാനവും മറേറതു് ഒരു കുതിരയുമായിരുന്നു. വേര ഇവാനൊവ്ന വിമാനം സാഷയുടെ അലമാരിയിലും കുതിര അല്യോഷയുടെ അലമാരിയിലും ഒട്ടിച്ചുവച്ചു.

''കളിക്കാനുള്ള മുറിയിൽ നല്ലൊരു കുതിരയുണ്ട്..'' അവർ പറഞ്ഞു.

''വലിയൊരു കുതിരയാണതു്! അതു് ചക്രത്തിന്മേൽ ഓടും! വരൂ, ഞങ്ങൾ കാണിച്ചുതരാം!'' മറേറ കട്ടികൾ പറഞ്ഞു.

''രണ്ടു പേരും പോയി കളിക്കിൻ!'' അമ്മ സാഷയോടും അല്യോഷയോടും പറഞ്ഞു. ''ഞാൻ പോവുകയാണ്. നല്ല കട്ടികളായിരിക്കണം, കേട്ടോ. അഞ്ചു മണിക്കു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കാൻ വരും..''

ഇങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കളിക്കുമോ?

സാഷയും അലോഷയും കളിക്കോപ്പകളിരിക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു പോയി. കരടിക്കട്ടികൾ, മയലുകൾ, പാവകൾ, പിഞ്ഞാണങ്ങൾ, കാറുകൾ, ലോറികൾ, അഗ്നിശമനയന്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അനേകം കളിക്കോപ്പകൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളക്കുതിരയുടെ പുറത്ത് സവാരിചെയ്യുന്ന ഒരു കരടിപോലും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

അലോഷ കളിപ്പാട്ടങ്ങളെല്ലാം നോക്കി. ഏതു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നറിയാതെ അവൻ കഴങ്ങി. എല്ലാ കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ഒരുമിച്ചു കയ്യാലാക്കണമെന്നായിരുന്നു സാഷയുടെ മോഹം. അവൻ ഒരു മൂലയിലിരുന്ന കരടിക്കട്ടിയെ എടുത്ത് കക്ഷത്തിൽ വെച്ച് ഒരു മയലിനെ പോക്കറിലിട്ടു, ഒരു പാവക്കട്ടിലും കറെ പിഞ്ഞാണങ്ങളും കയ്യിലെടുത്തു. അതെല്ലാം ഒരിടത്ത് കൂട്ടിയിട്ടിട്ട് ഒരു പട്ടിക്കട്ടിയെക്കൂടി അവൻ അങ്ങോട്ട് വലിച്ചിഴച്ചു.

“ഈ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ആരും തൊട്ടുപോകരുത്! ഞാൻ ഇതുകൊണ്ട് കളിക്കാൻ പോവുകയാണ്,” അവൻ മറു കട്ടികളോടു പറഞ്ഞു.

കട്ടികൾ അത്ഭുതത്തോടെ അവനെ നോക്കി നിന്നു. ഇതെന്തൊരു കട്ടി! ഇങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കളിക്കുമോ?

നല്ല സഹായം!

ഉച്ചക്ഷേണത്തിനുള്ള സമയമായി. ലേന എന്ന പേരുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ് സാഷയുടെ തൊട്ടടുത്തു് ഇരുന്നിരുന്നതു്. അവൾ വളരെ നല്ല ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നെങ്കിലും ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിൽ മോശക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ ഒരു സ്പൂൺ സൂപ്പു കുടിച്ചിട്ടു മറ്റു കുട്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“ചൂടാറുന്നതിനുമുമ്പു് സൂപ്പു മുഴുവൻ കുടിക്കു!” ആറിയാൽ സ്വാദു പോകും,” വേര ഇവാനൊവ്ന അവളോടു പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ ലേന ഒരു സ്പൂൺകൂടി കുടിച്ചിട്ടു് പിന്നെയും വെറുതെ ഇരുന്നു.

സാഷ ഒരു ക്ഷേണപ്രിയനായിരുന്നു. അവനാണു് ആദ്യം സൂപ്പു കുടിച്ചു തീർത്തതു്. “ഞാൻ മുഴുവനും കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കണ്ടോ എന്റെ പിഞ്ഞാണം?” അവൻ പറഞ്ഞു.

ലേനയുടെ പിഞ്ഞാണത്തിൽ സൂപ്പു മുഴുവൻ ബാക്കിയിരിക്കുന്നതു് അപ്പോഴാണു് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചതു്. ലേനയുടെനേരെ കറെ നേരം നോക്കിയിരുന്നിട്ടു് സാഷ തന്റെ സ്പൂൺ കയ്യിലെടുത്തു് അവളുടെ സൂപ്പു് ധൂതിയിൽ കോരിക്കുടിച്ചുതുടങ്ങി. “സാഷ എന്റെ സൂപ്പു കുടിക്കുന്നു,” ലേന പരാതിപ്പെട്ടു.

“ഞാൻ നിന്റെ സൂപ്പു കുടിക്കുകയല്ല, നിന്നെ സഹായിക്കുകയാണു്,” പരിഭവത്തോടെ സാഷ പറഞ്ഞു.

“എനിക്കു നിന്റെ സഹായം വേണ്ട. എനിക്കു് തന്നെ കുടിക്കാനറിയാം.”

വേര ഇവാനൊവ്ന വേറെ ഒരു പിഞ്ഞാണം സൂപ്പു കൊണ്ടുവന്നു് ലേനയ്ക്കു കൊടുത്തു. അവൾ സ്പൂൺ കയ്യിലെടുത്തു് വളരെ വേഗം അതു മുഴുവനും കുടിച്ചുതീർത്തു. എല്ലാവരും അതു കണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

കളി

“ഇതെന്താണെന്നു നോക്കൂ!” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വേര ഇവാനൊവ്ന അലമാരിയിൽനിന്ന് വലിയൊരു പെട്ടി പുറത്തെടുത്ത് കസേരയുടെ മുകളിൽ വച്ചു. അവർ അതു തുറന്നു. വലുതും ചെറുതുമായ മരപ്പാവകളായിരുന്നു ആ പെട്ടിയിൽ.

“വലിയ മരപ്പാവകൾ അമ്മമാരും ചെറിയ മരപ്പാവകൾ മക്കളുമാണ്,” വേര ഇവാനൊവ്ന പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ ഇഷ്ടമുള്ളതു് തിരഞ്ഞെടുത്തോളൂ.”

കുട്ടികൾ ഓരോരുത്തരും ഓരോ പാവകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് കളിക്കാനിരുന്നു. തള്ളപ്പാവകൾ പാവക്കുട്ടികളോടു് യാത്രപറഞ്ഞു് ജോലിക്കു പോയി.

പാവക്കുട്ടികൾ കളി തുടങ്ങി. അവർ എല്ലാ സാധനങ്ങളും പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് മുറിയിൽ ഓടിച്ചാടി നടന്നു. തത്തക്കുട്ടിനടുത്തു ചെന്നു് തത്തയെ പേടിപ്പിച്ചു. മറ്റു കുളിപ്പാട്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും പുസ്തക അലമാരിയുടെ ഉള്ളിലേക്കു് ഒളിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്തു. സാഷയുടെ പാവ ഒരു ലോറിയിൽ കയറി മുറിയിൽ പാഞ്ഞുനടന്നു. ഓലയുടെ പാവ ഒരു ഉത്തുവണ്ടിയിലാണു് സവാരിക്കിറങ്ങിയതു്.

വേര ഇവാനൊവ്ന പാട്ടു പാടുകയും താളത്തിനൊപ്പിച്ചു് കൈകൊട്ടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പാവക്കുട്ടികൾ നൃത്തംവച്ചു. കാരുകൊള്ളാനായി കരസമയം പുറത്തു നടന്നിട്ടു് അവർ കളി മതിയാക്കി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. തള്ളപ്പാവകൾ അവരെ കാത്തു നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പാവക്കുട്ടികളെ ഊൺ മേശയ്ക്കടുത്തേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടു് പറഞ്ഞു:

“ഇതാ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട അത്താഴം! മുഴുവൻ കഴിക്കണം..”

പാവക്കുട്ടികൾ അത്താഴം കഴിച്ചു. അവർക്കു് ഊങ്ങാൻ സമയമായി. വേര ഇവാനൊവ്ന ഓരോ ചെറിയ പെട്ടി വീതം കുട്ടികളെ ഏല്പിച്ചു. പെട്ടിയിൽ ഒരു ചെറിയ തലയണയും പുതപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു.

വലിയ പാവകൾ പാവക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഊക്കാൻ കിടത്തി. ബാലവാടിയിൽ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഉറക്കുന്നതുപോലെ കുട്ടികൾ ആ പെട്ടികളെടുത്തു് മേശപ്പുറത്തു് വരിവരിയായിവച്ചു. പിന്നീടു് അവർ വലിയ പാവകളെ ജന്നൽപ്പടിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നുവച്ചു.

“നമ്മൾ പുറത്തു് കളിക്കുമ്പോൾ ഈ പാവകൾക്കു് ജനലിലൂടെ നമ്മളെ കാണാം..” ഓലയു പറഞ്ഞു.

കുട്ടികൾ ഒരു കേൾപ്പിക്കാതെ ഇടനാഴിയിലെത്തീ കോട്ടം തൊപ്പിയും ധരിച്ചു. പാവക്കുട്ടികളെ ഉണർത്താതിരിക്കാൻ അവർ അടക്കിയ ശബ്ദത്തിലാണു് സംസാരിച്ചതു്. പാവക്കുട്ടികൾ ഊങ്ങുന്ന സമയത്തു് കുട്ടികൾ മുററത്തു കളിച്ചു.

പുറത്ത് എന്തെല്ലാം കണ്ടു

നടക്കാനിറങ്ങിയ കുട്ടികൾ കണ്ടത് ഇതൊക്കെയാണ്:

ഒരു പുതിയ കൂറൻകെട്ടിടം. തിളങ്ങുന്ന ഒരു ബസ്സ്. ട്രെയിലറുള്ള ഒരു ലോറി. മോട്ടോർസൈക്കിളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു മിലിഷ്യാക്കാരൻ. ഒരു അഗ്നിശമനയന്ത്രം. ഒരു പാൽവിതരണ വണ്ടി. അനേകം കാറുകൾ. അസാമാന്യ ഉയരമുള്ള ഒരു ലോറി.

അകേറിയം

ബാലവാടിയിലെ ജനലിനടുത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു അകേറിയം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സ്വർണ്ണനിറമുള്ള എതാനും മീനുകളുണ്ടായിരുന്നു. അകേറിയം എപ്പോഴും ശുചിയായി സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു. അതിനുള്ളിലെ വെള്ളം എപ്പോഴും ശുദ്ധമായിരിക്കും. അകേറിയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ മണൽ വിരിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ചെറുകല്ലുകളും കടൽച്ചിപ്പികളും ജലസസ്യങ്ങളും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നും രാവിലെ കുട്ടികൾ മീനുകൾക്ക് തീറ്റ കൊടുക്കും. മത്സ്യങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാനുള്ള പ്രത്യേകതരം തീറ്റ കുട്ടികൾ വെള്ളത്തിനു മീതെ വിതറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ വേര ഇവാണൊവ്ന വലിയൊരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അകേറിയത്തിൽനിന്ന് മീനുകളെ പുറത്തെടുത്ത് പാത്രത്തിലുള്ള വെള്ളത്തിലിട്ടു. പിന്നീടവർ അകേറിയത്തിന്റെ ചില്ല കഴുകി വൃത്തിയാക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. പൊന്മീനുകൾ വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്നത് നോക്കി കുട്ടികൾ പാത്രത്തിനു ചുറ്റും കൂടിനിന്നു.

“എന്റെ പാവയ്ക്കും മീനിനെ കാണണം,” ലേന പറഞ്ഞു.

കുട്ടികൾ ലേനയുടെ പാവയ്ക്ക് വഴി മാറിക്കൊടുത്തു. പാവ കുമിഞ്ഞുനിന്ന് മീനുകളെ നോക്കുന്നതിനിടയിൽ ലേനയുടെ കയ്യിൽനിന്നു വഴുതി പാത്രത്തിലേക്കു വീണു. പൊന്മീനുകളിലൊന്ന് പാത്രത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു ചാടി. അത് ശ്വാസം വിടാൻ വിമ്മിഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നിലത്തു കിടന്നു പിടഞ്ഞു.

കുട്ടികൾ ബഹളം കൂട്ടി. വേര ഇവാണൊവ്ന മീനിനെ മെല്ലെയെടുത്ത് വെള്ളത്തിലിട്ടു. വെള്ളമില്ലാതെ മീനിനു ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

ഞാനാരാണ്?

ഒരു ദിവസം വേര ഇവാനൊവ്ന മുടിയ ഒരു കൂട ബാലവാടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു.

“ഞാനൊരു കടങ്കഥ പറയാം. നിങ്ങൾ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കണം,” അവർ പറഞ്ഞു.

രണ്ടു കൂർത്ത ചെവികൾ. നാലു പതുപതുത്ത കാൽപത്തികൾ. പേടിപ്പിക്കുന്ന മീശരോമങ്ങൾ. മുർച്ചയുള്ള നഖങ്ങൾ. പകൽ മുഴുവനും ഉറങ്ങും. നിങ്ങളോടൊത്തു കളിക്കും. രാത്രിയിൽ പതുങ്ങി നടക്കും. ഞാനാരെന്ന് പറയൂ.

കട്ടികൾ മിണ്ടാതെ നിന്നു. ആർക്കും അത് അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉത്തരം കൂടയിൽനിന്നു തല പുറത്തേക്കു നീട്ടി.

വലുതാകുമ്പോൾ ആരാകും?

കുട്ടികൾ കൂടിയിരുന്ന് സംസാരിച്ചു.

“ഞാനൊരു പൈലറാകും.”

“ഞാനൊരു എഞ്ചിൻഡ്രൈവറാകും.”

“ഞാനൊരു ഡ്രൈവറാകും.”

“ഞാനൊരു നാവികനായി കടലിൽ പോകും.”

“ഞാനൊരു ഡോക്ടറായി എല്ലാവരെയും ചികിത്സിക്കും.”

“എനിക്കൊരു അദ്ധ്യാപികയാവണം,” ലേന പറഞ്ഞു.

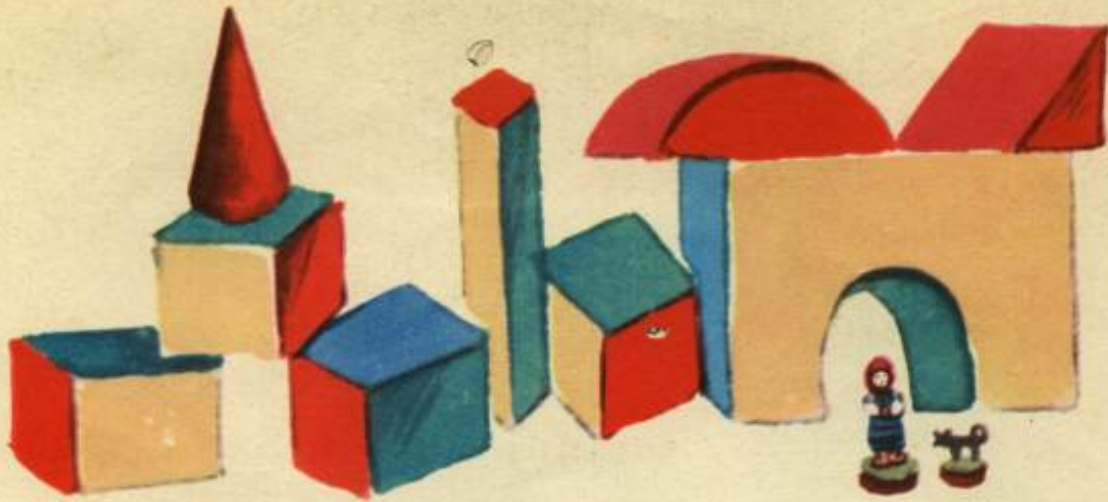
“എനിക്ക് ഭംഗിയുള്ള വലിയ വീടുകളുണ്ടാക്കാനാണ് ആഗ്രഹം,” ഓലൂ പറഞ്ഞു.

സാഷയും അലോഷയും മാത്രം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

“വലുതാകുമ്പോൾ ആരാകണമെന്നാണ് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം?” വേര ഇവാനൊവ്ന അവരോടു ചോദിച്ചു.

“ഞങ്ങൾ അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടെ ഫാക്ടറിയിൽ പണിയെടുക്കാൻ പോകും,” സാഷ പറഞ്ഞു.

വീടുപണി

ഒരു ദിവസം ഓലയുടെ അച്ഛൻ ബാലവാടിയിൽ വന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കെട്ടിടം പണിക്കാരനാണ്.

“വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു പറഞ്ഞുതരു,” കട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു.

“നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് ഒരു വീടു പണിയാം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കത് വേഗം മനസ്സിലാവും,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം ഒരു കടലാസിൽ വീടിന്റെ മാതൃക വരച്ചു.

“നമ്മളുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന വീടാണിത്. ആദ്യമായി വീടുണ്ടാക്കാൻ പറിയ് ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കണം. ഒരു ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലമാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്.”

കട്ടികൾ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ എടുത്തു മാറുകയും കസേരകൾ അരികിലേക്കു മാറ്റിയിടുകയും ചെയ്ത് സ്ഥലമുണ്ടാക്കി. ഇപ്പോൾ വീടുണ്ടാക്കാൻ സ്ഥലമായി. ഇനി ഇഷ്ടികയും തടിയും കൊണ്ടുവരികയാണു വേണ്ടത്.

ഒരു യഥാർത്ഥ കെട്ടിട നിർമ്മാണ സ്ഥലത്തേതുപോലെ ഇവിടെയും ലോറികൾ ചീറിപ്പാഞ്ഞു തുടങ്ങി. കട്ടികൾ ചുമരു കെട്ടാൻ ഇഷ്ടികയും മച്ചിനുള്ള തടികളും ഇറക്കി. വേര ഇവാണാവ്ന ഒരു കാർഡ്ബോർഡ് കഷണത്തിൽനിന്ന് ജനലുകളും വാതിലുകളും വെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ജോലിയിൽ മുഴുകി.

“കെട്ടിടനിർമ്മാണസ്ഥലത്തു് എപ്പോഴും ഒരു വലിയ ക്രെയിൻ കാണം.” ഓലയുടെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. “പ്രത്യേകതരം പാളങ്ങളുടെ മുകളിലൂടെയാണ് അതു നീങ്ങുന്നത്. ഇഷ്ടിക നിറച്ച ഇരുമ്പുകട്ടകൾ പത്താമത്തെ നിലയിലോ വേണ്ടിവന്നാൽ അതിലും മുകളിലോ എത്തിക്കാൻ പറിയ

• ഉരുക്കുകൊള്ളത്തുകൾ ക്രെയിനിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.. പക്ഷേ നമുക്കിവിടെ ക്രെയിനില്ലാതെതന്നെ പണി ന്നേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇഷ്ടികപ്പണിക്കാർ ചുറ്റുമുക്കോടെ ജോലിചെയ്യുകയും മരപ്പണിക്കാർ വാതിലുകളും ജനലുകളും സമയത്തു് വയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പണി വേഗം കഴിയും..’’

കട്ടികൾ ഉത്സാഹത്തോടെ ജോലി ചെയ്തു. അവർ ഒരു നില പൂർത്തിയാക്കി. രണ്ടാമത്തെ നിലയുടെ പണി ആരംഭിച്ചു. ചുമരുകൾ വളഞ്ഞുപോകാതെ ഓലയുടെ അച്ചൻ സഹായിച്ചു. കട്ടികൾ വളരെ വേഗം പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. താഴത്തെ നിലയിലെ ഫ്ലാറുകളെല്ലാം തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തെ നിലയിൽ ചായമടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നാമത്തെ നിലയിൽ തേപ്പു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒടുവിൽ മേൽക്കൂരയുടെ പണിയാരംഭിച്ചു. കൊട്ടുവടികൾ മേൽക്കൂരയിൽ തട്ടുകയും മുട്ടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പരിസരം വൃത്തിയാക്കുന്നതിലും ചെടികൾ നട്ടു പിടിപ്പിക്കുന്നതിലും ഗ്യാരേജുണ്ടാക്കുന്നതിലും ഓരോ സംഘം കട്ടികൾ വ്യാപൃതരായി. വളരെ വേഗം എല്ലാ ജോലികളും പൂർത്തിയായി.

പൂർത്തിയായ കെട്ടിടം ഓലയുടെ അച്ചൻ വരച്ച മാതൃകപോലെതന്നെയിരുന്നു. കട്ടികൾക്ക് ആ കെട്ടിടം വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അതു് അവർ സ്വന്തം കൈകൾകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയതാണല്ലോ.

കുട്ടികൾക്ക് ബാലവാടിയിൽ പോകാൻ ഇത്ര ഇഷ്ടമെന്താണ്?

അവിടെ ധാരാളം കൂട്ടുകാരണ്ട്. അവരോടൊപ്പം ഓടിച്ചാടി നടക്കാനും കളിക്കാനും നല്ല രസമാണ്.

വേര ഇവാണൊവ്ന കുട്ടികളെ ഒരു കെട്ടിടംപണി കാണാൻ കൊണ്ടുപോകും. കളിവിടല്ല, ശരിക്കുള്ള വീട്. പിന്നീട് അത്തരം ഒന്നുണ്ടാക്കാൻ അവർക്കും കഴിഞ്ഞേക്കും.

ഇന്നലെ ലേനയുടെ അച്ഛൻ അവിടെ വന്നിരുന്നു. ഒരു നാവികനായ അദ്ദേഹം വലിയ കപ്പലുകളെപ്പറ്റി അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഇന്ന് വേറെ ആരുടെയെങ്കിലും അച്ഛനോ അമ്മയോ വന്ന് രസകരമായ മറ്റൊന്നെങ്കിലും പറയും.

ഓലൂ, സാഷ, ലേന മുതലായ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ബാലവാടിയിൽ രസകരമായ ചിലതും ചെയ്യാനുണ്ട്. ചെടികൾക്കു വെള്ളമൊഴിക്കുന്നതും പൊന്തിനകളെ തീറ്റുന്നതും തത്തയെ പരിപാലിക്കുന്നതും കുട്ടികളാണ്. എന്നും രാവിലെ കുട്ടികളുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചു തത്ത അതിന്റെ കൂട്ടിൽ ചാടി ചാടി നടക്കും. കുട്ടികൾ കൂട്ട വൃത്തിയാക്കുമെന്നും കടിക്കാൻ വെള്ളവും തിന്നാൻ ധാന്യവും കൊടുക്കുമെന്നും തത്തയ്ക്കറിയാം.

വെളുത്ത കുതിരയുടെ പുറത്തിരിക്കുന്ന പാവക്കരടി അല്പോഷയെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. അവൻ പാവക്കരടിക്ക് നിറമുള്ള കട്ടകൾകൊണ്ട് ഒരു വീടുണ്ടാക്കും. കുതിരയെ ഒരു ലായത്തിൽ കെട്ടിയിടും.

വേര ഇവാണൊവ്ന നല്ല കഥകൾ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കും. അവർ പടമുള്ള പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും. പടം വരയ്ക്കാൻ ചായവും കടലാസും കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കും. കുട്ടികളെ പുതിയ കളികൾ പഠിപ്പിക്കും.

ഇതൊക്കെക്കൊണ്ടാണ് കുട്ടികൾക്ക് രാവിലെ ബാലവാടിയിലേക്കു പോകാൻ ഇത്ര ഉത്സാഹം.

ചിത്രങ്ങൾ: വെന്യാമിൻ ലോസിൻ
വിവർത്തനം: ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

Н. Калинин

МАЛЫШИ

на языке малаялам

N. Kalinina

Going to Kindergarten

in Malayalam

©ചലയാളപരിഭാഷയും ചിത്രങ്ങളും. രാജഗ
പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1982
സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അച്ചടിച്ചത്

K 70801 - 136 624 - 82
031 (01) - 82

4803010102